REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2020/2176 AL COMISIEI

din 12 noiembrie 2020

de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 241/2014 în ceea ce privește deducerea activelor informatice din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ([1]), în special articolul 36 alineatul (4) al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Dispozițiile privind tratamentul activelor informatice evaluate în mod prudent a căror valoare nu este afectată în mod negativ de rezoluția, de insolvența sau de lichidarea instituției au fost modificate prin Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) pentru a sprijini și mai mult tranziția către un sector bancar mai digitalizat. Regulamentul (UE) 2019/876 a introdus, de asemenea, articolul 36 alineatul (4) în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care impune Autorității Bancare Europene („ABE") să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice aplicarea deducerilor legate de activele informatice din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază. Pentru a asigura coerența dispozițiilor privind fondurile proprii și pentru a facilita aplicarea acestora, este oportun să se includă aceste standarde tehnice de reglementare în Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei ([3]), care regrupează toate standardele tehnice privind fondurile proprii.

(2) Autoritățile competente sunt libere să examineze activele informatice pe care o instituție le include în fondurile sale proprii, de la caz la caz, și să își exercite competențele de supraveghere în conformitate cu articolul 64 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]), în special în cazul în care stocul de investiții în programe informatice ar putea duce la un avantaj prudențial nedorit sau în cazul în care există suspiciunea că o instituție utilizează marja de apreciere care rezultă din cadrul contabil aplicabil pentru a eluda dispozițiile prezentului regulament.

(3) Având în vedere diversitatea programelor informatice utilizate de instituții, este dificil să se evalueze, în mod general, ce active informatice ar putea avea o valoare recuperabilă în caz de rezoluție, de insolvență sau de lichidare și, dacă ar avea o astfel de valoare, care ar fi aceasta sau să se identifice o categorie specifică de programe informatice care și-ar păstra valoarea chiar și într-un astfel de scenariu.

(4) În plus, o evaluare de către ABE a cazurilor specifice de tranzacții anterioare sugerează că toate activele informatice, fără o distincție între categorii specifice, au aceeași probabilitate de a fi scoase în afara bilanțului. Chiar și în cazurile în care valoarea activelor informatice este păstrată cel puțin parțial, durata de viață utilă a unui astfel de program informatic este, în general, revizuită pentru a se ține seama de faptul că acesta nu va fi păstrat în uz de către achizitorul unei instituții decât până la finalizarea procesului de migrare. Din datele colectate reiese că durata unui astfel de proces de migrare variază, de obicei, între un an și trei ani. Această situație ar trebui luată în considerare în tratamentul prudențial al activelor informatice.

([1]) JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

([2]) Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

([3]) Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor (JO L 74, 14.3.2014, p. 8).

([4]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(5) Ținând seama de valoarea limitată pe care par să o aibă activele informatice în cazul unei rezoluții, al insolvenței sau al lichidării unei instituții, este esențial ca tratamentul prudențial al acestor active să asigure un echilibru adecvat între, pe de o parte, preocupările de natură prudențială și, pe de altă parte, valoarea activelor respective din punct de vedere comercial și economic. Prin urmare, tratamentul prudențial al activelor informatice ar trebui să implice o anumită marjă de prudență în ceea ce privește reducerea cerințelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(6) În plus, pentru a nu introduce sarcini operaționale suplimentare pentru instituții și pentru a facilita supravegherea de către autoritățile competente, tratamentul prudențial al activelor informatice ar trebui să fie simplu de pus în aplicare și aplicabil tuturor instituțiilor în mod standardizat. Tratamentul prudențial standardizat nu ar trebui să împiedice o instituție să își deducă în continuare integral activele sale informatice din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(7) Având în vedere evoluția rapidă a tehnologiei, instituțiile investesc adesea în întreținerea, îmbunătățirea sau modernizarea programelor lor informatice. Pentru a atenua orice risc de arbitraj de reglementare, aceste investiții ar trebui să fie amortizate separat de programul informatic întreținut, îmbunătățit sau modernizat, cu condiția ca aceste investiții să fie recunoscute ca imobilizări necorporale în bilanțul instituției în temeiul cadrului contabil aplicabil.

(8) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 241/2014 al Comisiei ar trebui modificat în consecință.

(9) Prezentul regulament are la bază proiectul de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de către ABE.

(10) ABE a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]).

(11) Având în vedere utilizarea accelerată a serviciilor digitale ca urmare a pandemiei de COVID-19, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări aduse Regulamentului delegat (UE) nr. 241/2014

Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) aplicarea de deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază și de alte deduceri pentru elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de fonduri proprii de nivel 2, în conformitate cu articolul 36 alineatele (2) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;”.

2. Se introduce următorul articol 13a:

„*Articolul 13a*

Deducerea activelor informatice care sunt clasificate drept imobilizări necorporale în scopuri contabile în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Activele informatice care sunt imobilizări necorporale, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (115) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu alineatele (5)-(8) din prezentul articol. Cuantumul care urmează a fi dedus se stabilește pe baza amortizării cumulate prudențiale, calculată în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol.

([5]) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(2) Instituțiile calculează cuantumul amortizării cumulate prudențiale a activelor informatice menționate la alineatul (1) înmulțind cuantumul obținut din calculul menționat la litera (a) cu numărul de zile menționat la litera (b):

(a) valoarea la care a fost recunoscut inițial activul informatic în bilanțul instituției în temeiul cadrului contabil aplicabil, împărțită la cea mai mică valoare dintre:

(i) numărul de zile de viață utilă a activului informatic, astfel cum a fost estimat în scopuri contabile;

(ii) trei ani, exprimați în zile, calculați începând cu data menționată la alineatul (3);

(b) numărul de zile scurse de la data menționată la alineatul (3), cu condiția ca acesta să nu depășească perioada menționată la litera (a) din prezentul alineat.

(3) Amortizarea cumulată prudențială menționată la alineatul (1) se calculează începând cu data la care activul informatic este disponibil pentru utilizare și începe să fie amortizat în scopuri contabile.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), în cazul în care un activ informatic a fost achiziționat de la orice întreprindere, inclusiv de la o entitate dintr-un sector nefinanciar, care face parte din același grup ca și instituția, amortizarea cumulată prudențială menționată la alineatul (1) se calculează de la data la care activul informatic respectiv a început să fie amortizat în bilanțul întreprinderii respective în temeiul cadrului contabil aplicabil.

(5) Instituțiile deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază cuantumul care rezultă din diferența, dacă aceasta este pozitivă, dintre valoarea de la litera (a) și valoarea de la litera (b):

(a) amortizarea cumulată prudențială a unui activ informatic calculată în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);

(b) suma dintre amortizarea cumulată și orice pierderi din depreciere cumulate ale activului informatic respectiv, contabilizate în bilanțul instituției respective în temeiul cadrului contabil aplicabil.

(6) Prin derogare de la alineatul (5), până la data la care activul informatic este disponibil pentru utilizare și începe să fie amortizat în scopuri contabile, instituțiile deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază cuantumul total la care activul informatic în cauză este contabilizat în bilanțul instituției respective în temeiul cadrului contabil aplicabil.

(7) Amortizările prudențiale și deducerile prevăzute la prezentul articol se efectuează separat pentru fiecare activ informatic.

(8) Investițiile instituțiilor în întreținerea, îmbunătățirea sau modernizarea activelor informatice existente sunt tratate ca active, altele decât activele informatice aferente, cu condiția ca aceste investiții să fie recunoscute ca imobilizări necorporale în bilanțul instituției respective în temeiul cadrului contabil aplicabil.

Fără a aduce atingere alineatului (6), amortizarea cumulată prudențială a acestor investiții în întreținerea, îmbunătățirea sau modernizarea activelor informatice existente se calculează de la data la care acestea încep să fie amortizate în temeiul cadrului contabil aplicabil.

Amortizarea cumulată prudențială a activelor informatice existente aferente se calculează în continuare de la data propriei lor amortizări inițiale în scopuri contabile și până la sfârșitul perioadei de amortizare prudențială stabilită în conformitate cu alineatul (2) litera (a).”

Articolul 2

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 noiembrie 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN